

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1882/2018
12.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Лишанин, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4613/17 од 19.12.2017. године, на седници одржаној 12.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4613/17 од 19.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4613/17 од 19.12.2017. године, усвојена је жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Ивањици П 720/17 од 26.10.2017. године, преиначена тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се конституише право службености постављања електричног кабла димензије 4x50 мм у касету куће тужених, постојећој на северној страни куће тужених која се налази на к.п. бр. ../. КО ..., у ул. ..., са прикључењем електричне енергије измењеним каблом 4 x 50 мм, а ради снабдевања електричном струјом куће тужиоца која се налази у ... у ул. ... број .., што су тужени дужни да трпе – допусте, а сагласно електроенергетским условима датим решењем ЈП „Електродистрибуција“ ..., Погон ... број .. од 28.08.1992. године, и тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене су благовремено изјавиле ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној

дужности, а ни у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Указивање на повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља битну повреду због које се ревизија може изјавити применом члана 407. став 1. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.11.1993. године. Првостепена одлука којом је одлучено о тужбеном захтеву укинута је решењем Вишег суда у Чачку од 16.01.2017. године и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак. Побијана другостепена пресуда донета је 19.12.2017. године па се у складу са одредбом члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11), у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у Службеном гласнику РС број 72/11 и 55/14.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је постављеним захтевом тражио да се конституише право службености постављањем електричног кабла на новоизграђеној кући тужених која се налази на кат. парц. ../.. КО Приликом промене начина превођења електричне енергије од ваздушног пута преко бандере на провођење подземних каблова Електродистрибуција из ... је поставила касету на коју се прикључио каблом ГГ из ЈП „Електродистрибуција“ ..., Погон ... је 28.08.1992. године дала електроенергетску сагласност тужиоцу АА и одобрила прикључак електричне мреже на породичну стамбену зграду тужиоца у ул. ... број .., на касету постојећу на новосаграђеној кући тужених под условом да се замени кабл до куће ГГ и постави нови кабл преко којег би тужилац прикључио свој стамбени објекат на касету која се налази на кући тужених постојећој на к.п. бр. ../.. КО ..., власништво Електродистрибуције ..., Погон У поменутом решењу дати су услови и констатовано да се тужилац мора прикључити на касету куће тужених, с тим да дотрајали кабл замени новим каблом димензија 4x35 мм, а сагласно са тим тужилац је уместо кабла димензија 4x35 поставио кабл 4x50 мм, а прикључак је извршен од стране Електродистрибуције ... , Погон ЕД ..., односно прикључак је легалан. Вештачењем је утврђено да прикључење преко кабла 4x50 не представља опасност по објекте – имовину и власника објеката тужених где се налази електрична касета зато што је наведени кабл положен у земљу и трајно се може оптеретити струјом одређене ампераже и снаге, што значи да постојећи кабл задовољава услове потрошње електричне струје свих којим се исти напајају што произилази из извештаја ЕД Погон ... од 30.08.1995. године. Такође је вештачењем утврђено да су постојећи кабловски ормар и прикључци у њему изведени према техничким прописима стим што је улаз и излаз каблова потребно механички заштити и поставити осигураче, те да не постоје докази да би тужени са техничког аспекта имали штету због конституисања и прикључења објекта тужиоца у касету која се налази на кући тужених. Напонски кабл 4x50 мм за објекат тужиоца је веће пропусне моћи од кабла 4x35 али није у супротности са техничким нормативима по садашњем решењу расплета каблова јер им је иста пропусна моћ, а објекат тужених је безбедан и исти имогу несметано корисити електричну енергију. Из извештаја Електродистрибуције ... од 30.09.2011. године произилази да је прикључење објекта АА овде тужиоца извршено преко објекта ДД према техничком решењу те да тим решењем нису мењани електроенергетски услови из 1992. године. Из извештаја Електро Србије од 02.03.2012. године, утврђено је да је прикључак тужиоцевог објекта преко касете која се налази на кући тужених у

складу са условима који су одобрени решењем од 05.12.2005. године и није био привременог већ трајног карактера.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца, јер без обзира на постојање електроенергетских услова, тужени нису у обавези да допусте и трпе прикључење тужиочевог објекта на објекат тужених и да су тужени доказали да је тужилац трајно решио питање снабдевање струјом свог објекта на електромрежу са другог објекта који више година несметано користи. Међутим, другостепени суд није прихватио правни закључак првостепеног суда јер из утврђеног чињеничног стања јасно и недвосмислено произилази да су испуњени услови из члана 53. Закона о основама својинско правних односа за конституисање права службености постављања електричног кабла на наведени начин и тражени начин снабдевања електричном струјом куће тужиоца што су тужени дужни да трпе и да допусте, јер је ова службеност одобрена у складу са електроенергетским условима предвиђеним решењем Електродистрибуција ..., Погон ... од 28.08.1992. године која је дала електроенергетску сагласност тужиоцу да добије прикључак струје за породичну стамбену зграду са касете постојеће на новосаграђеној кући тужених под условом да се замени кабл којим је вођена струја од ове касете до куће ГГ, што је и учињено.

По оцени Врховног касационог суда одлука другостепеног суда је заснована на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о основама својинскоправних односа („Службени лист СФЈР“, бр. 6/80, 36/90, „Сл. лист СРЈ“, број 29/96 и „Сл. гласник РС“, број 115/05), прописано је да одлуком суда или другог државног органа стварна службеност установљава се када власник повласног добра у целини или делимично не може користити то добро без одговарајућег коришћења послужног добра, као и у другим случајевима одређеним законом.

Сагласно наведеном, конституисање права стварне службености постављања кабла за довођење струје у кућу тужиоца са електроормара који се налази на новосазиданој кући тужених дозвољено је само изузетно када се повласно добро на други начин или без несразмерно великих трошкова не може користити. Право службености уопште, а и право службености постављања кабла, представља оптерећење и ограничење права својине власника послужног добра па се према начелу рестрикције код заснивања и вршења права службености полази од неопходних потреба за коришћење повласног добра. У конкретном случају тужене су власници повласног добра, куће на којој се налази електроормар односно касета са којег тужилац тражи конституисање права службености постављања кабла ради напајања струјом своје породичне куће, те имајући у виду наведено као и да је решењем ЈП Електродистрибуција ..., Погон ... од 28.02.1992. године тужилац добио електроенергетску сагласност и одобрење да прикључи струју за породичну стамбену зграду са касете постојеће на новосаграђеној кући тужених под условом да замени кабл којим је вођена струја од ове касете до куће ГГ што је и учињено и што је неспорно међу странкама, то код ових разлога из којих тужилац тражи конституисање службености Врховни касациони суд закључује да су испуњени услови да се установи стварна службеност прикључења кабла на касету тужених на начин како је то и тражено. Осим тога правилан је и

закључак другостепеног суда да није од значаја на овакву одлуку суда то што је тужилац своју кућу снабдевао електричном енергијом у спорном периоду на други начин. Стога је правилно другостепени суд преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев тужиоца применом члана 53. став 1. Закона о основама својинско правних односа.

На основу изнетог, применом одредбе члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић